

# Siedem groszy

WIADOMOSCI ZE SWIATA-NAJCIEKAWSZE PROCESY SENSACYJNA POWIEŚĆ

dziennik ilustrowany dla wszystkich o wszystkim

## Jedynie Niemcy zagrażają bezpieczeństwu Anglii

Atak Niemiec na Polskę wymierzony będzie we Francję i Anglię

London, 7-go grudnia.  
W trzecim artykule, poświęconym sprawie traktatów lokareńskich w „Daily Telegraphie” sir Austen Chamberlain, b. minister spraw zagranicznych z czasów układów lokareńskich, podaje autorytatywne interpretacje tych traktatów i to nie tylko w odniesieniu do Locarna zachodniego, lecz i wschodniego, które były dotychczas tylokrotnie fałszywie interpretowane w Anglii. Chamberlain twierdzi, że od roku 1870 jedynym państwem w Europie, mogącym zagrozić bezpieczeństwu Anglii są Niemcy i że dlatego granice Anglii znajdują się istotnie na kontynencie europejskim i biega wzdłuż granicy francuskiej, belgijskiej i holenderskiej. Wobec przymierza francusko-polskiego, zawierającego znane powszechnie zobowiązania Francji, że tylko na wypadek napaści ze strony Niemiec na Polskę, nie zaś w przypadku odwrotnym, będzie Francja zobowiązana do udzielenia Polsce pomocy, taka akcja Francji musiałaby być uważana przez Anglię, jako wypadek, przewidziany traktatem lokareńskim, to jest jako niesporokowana agresja niemiecka, wymierzona przeciw Francji. I w tym wypadku Anglija musiałaby na podstawie przyjętego w traktacie lokareńskim zobowiązania przyścisnąć Francji z pełną pomocą.

London, 7-go grudnia.  
„Daily Herald” donosi, iż personel i policja lotnicza na lotnisku angielskim w Croydon stwierdziła, iż samolot pasażerski Junkersa „J. U. 52”, należący do niemieckiego towarzystwa „Lufthansa” i kursujący między Londynem i Berlinem, może być każdej chwili, przy pomocy nieznacznych modyfikacji zamieniony na samolot bombowy o szybkości 350 km na godzinę. Samolot ten może zabrać dwadzieścia ton bomb.

„Daily Herald” donosi, iż personel i policja lotnicza na lotnisku angielskim w Croydon stwierdziła, iż samolot pasażerski Junkersa „J. U. 52”, należący do niemieckiego towarzystwa „Lufthansa” i kursujący między Londynem i Berlinem, może być każdej chwili, przy pomocy nieznacznych modyfikacji zamieniony na samolot bombowy o szybkości 350 km na godzinę. Samolot ten może zabrać dwadzieścia ton bomb.

## LITWINOW W BERLINIE

Etia konferencji Litwinowa x Mussolinim

Berlin, 7-go grudnia.  
Sowiecki komisarz spraw zagranicznych Litwinow przybył we czwartek rano do Berlina. Na dworcu powitał Litwinowa w imieniu M. S. Z. radca legacyjny von Tippelskirch. Litwinow udał się bezpośrednio z dworca do budynku ambasady sowieckiej. Według krążących wieści Litwinow ma jeszcze we czwartek wieczorem wyjechać z Berlina.

Rzym, 7-go grudnia.  
W związku z konferencjami, jakie odbył komisarz dla spraw zagranicznych Litwinow z Mussolinim, utrzymuje się w tutejszych kołach dyplomatycznych przekonanie, iż wymiana dokumentów ratyfikacyjnych włosko-sowieckiego paktu przyjaźni nastąpi jeszcze w ciągu bieżącego miesiąca.

## Polityczne procesy na Ukrainie

przeciwko nacjonalistom ukraińskim

Ryga, 7-go grudnia.  
Według doniesień z Moskwy, w sądzie najwyższym Republiki Ukraińskiej w Charkowie wkrótce odbędzie się seria politycznych procesów przeciwko nacjonalistom ukraińskim. W jednym z pierwszych procesów rozpatrywana będzie sprawa kilkunastu pracowników naukowych instytutu im. Szewczenki, oskarżonych o uprawianie kontrrewolucyjnej propagandy

celem oderwania Ukrainy od Rosji, przy czym szerzenie hasła separatystycznych odbywało się przy pomocy odpowiedniej interpretacji dzieł poety ukraińskiego.

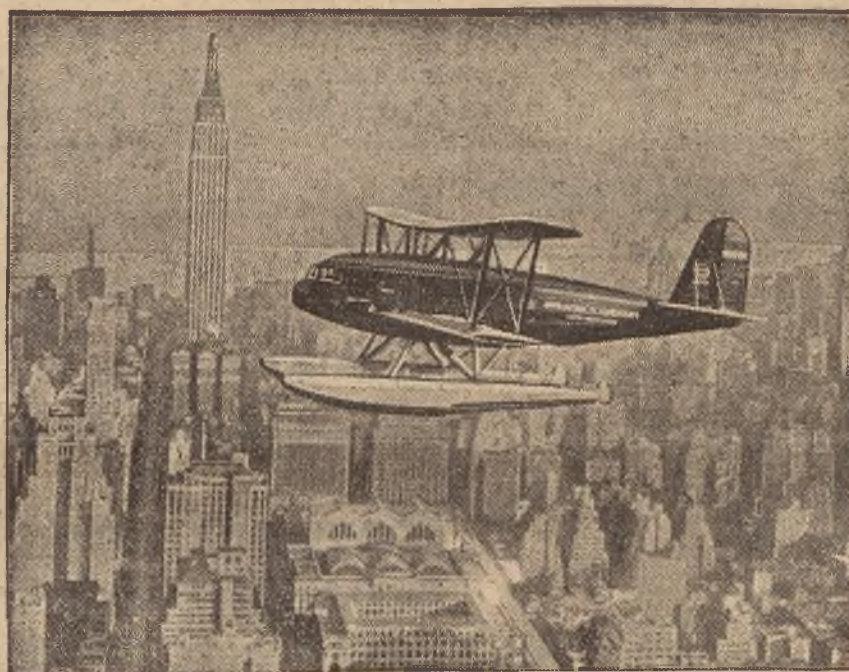
W związku z przypadającą w lutym 1934 r. 120 rocznicą urodzin Tarasa Szewczenki, władze sowieckie postanowiły wydać dzieła poety w redakcji komunistycznej.

## Minister Benesz pojedzie do Baryża

Paryż, 7-go grudnia.  
Na zaproszenie rządu francuskiego w dniach najbliższych ma przybyć do Paryża czeskosłowacki minister spraw zagranicznych, Benesz, który w dniu 14 grudnia odbędzie naradę z Paul Boncour'em. W czasie pobytu, który mieć będzie charakter urzędowy, Benesz przyjęty będzie przez prezydenta Lebrun i premiera Chautemps.

## Gwałtowne trzęsienie ziemi na Hawajach

London, 7-go grudnia.  
Z Honolulu donoszą, że na Wyspach Hawajskich odczuto ponownie gwałtowne trzęsienie ziemi, które trwało z przerwami 10 minut. Wstrząsy wywołały panikę wśród ludności. Zdają się one wskazywać na wznowienie działalności wulkanu Mauna Loa.



Wodnopłatowiec, na którym admiral Byrd podejmie badania krain arktycznych dokoła bieguna południowego.

## Proklamacja niepodległości dwóch nowych prowincji chińskich

London, 7-go grudnia.  
Z Szanghaju donoszą, że były szef lewego skrzydła Kuomintangu i były minister wojny, generał Hun-Hanin proklamował niezależność 2-ch prowincji chińskich, a mianowicie Kwang-Si i Kwei-Czau. Fakt ten, świadcząc o dalszym

rozpadaniu się Chin, wywołał w Nankinie duże zaniepokojenie.

London, 7-go grudnia.  
Z Pekinu donoszą, iż rząd nowoutworzonej republiki Mongolji zachodniej wydał proklamację, do narodu, w której m. in. stwierdza zerwanie stosunków z Chinami, a w szczególności z Pekinem.

## Japonja popiera inicjatywę włoską w kierunku rozszerzenia Paktu Czwerech

London, 7-go grudnia.  
Z Tokio donoszą: Japońskie koła polityczne śledzą z żywym zainteresowaniem inicjatywę rządu włoskiego w kierunku rozszerzenia paktu 4-ch. Zdaniem tych kół najważniejszą formą, jaką przybrać by mogło to nowe ugrupowanie mocarstw, byłby pakt 7-miu, obejmujący prócz 4-ch mocarstw europejskich St. Zjedn., Związek Sowiecki i Japonję. W ten sposób powstałoby coś w rodzaju nowej

Ligi Narodów, która mogłaby pretendować do roli instancji kierowniczej w stosunkach międzynarodowych.

Instytucja genewska zostałaby utrzymana jako organizacja o celach wyłącznie humanitarnych i kulturalnych. Koła polityczne japońskie nie ukrywają swego zadowolenia, że przebieg wypadków potwierdza słuszność stanowiska Japonji, która zerwała wszelkie węzły, łączące ją z Ligą Nar.

## Dwa wyroki śmierci w Dortmundzie

Berlin, 7-go grudnia.  
Sąd przysięgłych w Dortmundzie skazał na karę śmierci 2-ch komunistów, oskarżonych o usiłowanie zabójstwa kilku hitlerowców w dniu 5-go

grudnia 1930 roku. Należy nadmienić, że wszystkie wyroki śmierci, wydane w ostatnim czasie na komunistów dotyczą przestępstw, które miały miejsce kilka lat temu. W samym Dortmundzie było już kilka tego rodzaju wyroków.



Pierwsza nagroda  
dla prenumeratorów dziennika  
**SIEDEM GROSZY**  
w wielkim konkursie loterii  
Ciągnięcie 19 grudnia 1933 r.



## Wielki konkurs loterii fantowej dla prenumeratorów „Siedmiu Groszy“

W dniu 19 grudnia br. w południe o godz. 12-ej, na podwórzu przy gmachu „Polskiej” w Katowicach, ul. Sobieskiego 11, odbędzie się pierwsze publiczne losowanie nagród, przeznaczonych przez redakcję dziennika „Siedem Groszy”, dla swoich prenumeratorów. Każdemu z naszych stałych czytelników, doręczone zostaną karty abonamentowe, numerowane kolejno. Numery te podane zostaną w dniu 19 grudnia br. do losowania.

Redakcja wyznaczyła razem pięć nagród łącznej wartości

**750.— złotych**

Nagrody zakupione zostały w znanej polskiej fabryce, „Ebecco”, Katowice, ul. 3 Maja 34.

Pierwszą nagrodę stanowi maszyna do szycia wartości

**380.— złotych**

## Tajemniczy zgon młodej kobiety w Sosnowcu

W czwartek w Sosnowcu, przy ul. Nowopogońskiej, zmarła nagle, w tajemniczych okolicznościach 26-letnia Genowefa Górka, mężatka. Na miejscu zjawili się wezwani przez policję doktor, który jednak na razie nie mógł sprawdzić przyczyny zgonu. Sprawa tajemniczego zgonu młodej kobiety, wśród sąsiadów wywołała duże zainteresowanie i liczne komentarze.

## Tragedja umysłowo-chorego pod Maczkami

W ub. środę na torze pod Maczkami rozegrała się straszna tragedia umysłowo chorego 34-letniego Wincentego Kaczmarska, zam. w Maczkach. K., który bez opieki wyszedł z domu, znalazł się w pobliżu toru, a w chwili, gdy pociąg z Maczek w stronę Kazimierza ukazał się w pobliżu, rzucił się na szyny, ponosząc śmierć na miejscu.

Po przejściu pociągu na torze widniały strasznie zmasakrowane zwłoki nieszczęśliwego.

## Olbrzymi pożar w Będzinie

Z Będzina donoszą iż wczorajszej nocy, około godziny 2 min. 20, w garażu huty „Feniks” przy ul. Mostowej nastąpiło krótkie spicenie przewodów elektrycznych, wskutek czego wybuchł pożar, który strawił dach budynku, oraz dwa znajdujące się w garażu samochody osobowe. Właściciel oblicza stratę na 15 tys. zł. Samochody podobno były ubezpieczone. Warunki, w jakich powstał pożar, oraz zbyt wysokie straty, przedstawiają się niezwykle tajemniczo. Bliższe szczegóły wyjaśni przeprowadzane śledztwo.

## Tragiczny zgon emerytowanej artystki

Donoszą z Warszawy:

Dnia 2-go grudnia zmarła artystka chórów Opery warszawskiej, s. p. Natalia Szymańska (Senatorska 17). Ciało jej leżało kilka dni w mieszkaniu, a przy niem siedziała córka zmarłej, struchlała w nieszczęściu, niedołężna, bo obciążona niemością wzroku i... bez grosza.

S. p. Natalia Szymańska była emerytką teatrów miejskich. Od paru miesięcy, wraz z innymi emerytami, oczekiwała pensji, z którą władze miejskie zalegają. Ponieważ nie miała na chleb, wraz z córką, wzięła się starszka do robienia sztucznych kwiatów na scenę. Jeszcze w sobotę była u p. Mossoczego i przyniosła zrobione przez siebie kwiatki na „Aldę”. Tego też dnia zakończyła życie na aneurizm serca, wyczerpana zimnem i... nędzą.

W środę dopiero pogrzebem zajęło się stowarzyszenie emerytów teatralnych. Pogrzeb odbędzie się w Chołomowie, położonym w rodzinnych stronach nieboszczki, gdzie spocznie ona w grobie rodzinnym.

## Mysłowicki policjant-bandyta przed sądem w Sosnowcu

W ub. czwartek w Sądzie Okręgowym w Sosnowcu rozpoczął się sensacyjny proces przeciwko b. posterunkowemu P. P. 34-letniego Janowi Hanowi z Mysłowic, który w porozumieniu z handlarzami z Mysłowic 52-letnim Rubinem Jarmuzem, Jakóbem Rechnicem, lat 22, Henią Ajzen, lat 30 dokonywał zbrojnych napadów rabunkowych na bogatych kupców.

Wymienieni handlarze wskazywali mu ofiary, na które policjant uzbrojony w rewolwer służbowy, napadał. Jakóbowi Gerkonowiczowi z Chrzanowa zrabował 520 zł., a Markusowi Marmurowi z Jezora 470 zł.

W trakcie rozprawy, która potrwa kilka dni, wyjdą na jaw przypuszczalnie dalsze napady.

Oskarżeni nie przyznają się do winy, wobec czego rozprawę przerwano do 14 bm, i zarządono wizję lokalną.

Sąd zjedzie na szosę, gdzie policjant dokonywał napadów.

Proces budzi zrozumiałe zainteresowanie.

## Pościg za mordercą posterunkowego śp. Fojcika przyczynił się do wykrycia „wytworni” fałszowanczy

W związku z zamordowaniem s. p. post. Fojcika w Rybniku, na terenie całego powiatu rybnickiego przeprowadzono w ostatnich dniach obławy policyjne i liczne rewizje.

W toku jednej z nich w Chwałowicach policja w jednym z domów, zamieszkałych przez osobników, podejrzanych o utrzymywanie kontaktu z mordercą Siwcem, znalazła buteleczki, wypełnione rzekomo przemycaną z Niemiec kokainą. Oryginalnie pieczętowane buteleczki wskazywały faktycznie na to, że rzeczywiście ma się tu do czynienia z prawdziwą kokainą.

W toku jednak dochodzeń i badania wartości butelek stwierdzono, że mieści się w nich zwykła sól i soda. Przyparciu do muru „fabrykanci kokainy” ze skrucą przyznali się, że nie trudnią się przemytem żadnych narkotyków, lecz zamierzali jedynie dostarczać w ten sposób spreparowaną „kokainę”, pewnemu żydowi z Warszawy, byleby zarobić trochę pieniędzy.

W toku dalszych dochodzeń stwierdzono, że zeznania ich polegają w zupełności na prawdzie, wobec czego dalszych dochodzeń zaniechano. (R)

## Tajemniczy trup zładzieja kolejowego na torze pod Nowymi Hajdukami

Dnia 6 bm. o godzinie 22 znaleziono na szlaku kolejowym w Nowych Hajdukach trupa mężczyzny w wieku około 26 lat, przejechanego przez pociąg. Wezwany na miejsce lekarz, dr. Hanke z Król. Huty, stwierdził śmierć wskutek nieszczęśliwego wypadku.

Przeprowadzone w tym kierunku dochodzenie, nie doprowadziło dotychczas do ustalenia tożsamości zwłok z powodu braku dokumentów.

Ustalono tylko, że ów nieznanemu mężczyzna został przejechany przed godziną

## Rzekomo utopiony defraudant z Mikołowa poszukuje posady w Warszawie

Głośną była swego czasu sprawa wielkich nadużyć, popełnionych przez dzierżawcę hurtownej składnicy Monopoli Solnego Kamińskiego w Mikołowie. Mianowicie K. będąc swego czasu dzierżawcą tej składnicy, dopuścił się wielkiego sprzeniewierzenia na szkodę Dyrekcji Monopoli Solnego z tytułu pobranych towarów. Poza to zdołał poszkodować spedytora kolejowego Karola Górnego z Mikołowa, na sumę około 20.000 zł. i to z ty-

tułu danej gwarancji za Kamińskiego. Jak się dalej dowiadujemy, K. czerpał z tego bardzo poważne dochody z prowadzonego przedsiębiorstwa, sięgające sumy 2.000 zł. miesięcznie. Ponieważ jednak K. prowadził bardzo hulastyczny tryb życia, dochody takie mimo wszystko nie wystarczały. Z tego powodu widocznie znalazł się on w wielkich trudnościach finansowych, wskutek czego ratował się chwilowo pieniędzmi, które odstawiał miał na

22 i to wskutek własnej nieostrożności, w chwili, gdy zamierzał kraść węgiel z przejeżdżającego pociągu towarowego, na co wskazywał leżący obok trupa próżny worek.

W czasie sekcji, stwierdzono rozbitcie czaszki i zmiążdżenie dolnej kończyny prawej nogi.

rzecz Dyr. Monop. Solnego. Sztuczka ta jednak niebardzo długo mu się udawała, gdyż już po krótkim czasie wszystko się wydało. K. nie mając wiele do stracenia, w kwietniu znikł z terenu mikołowskiego bez śladu. W tym samym mniej więcej czasie, brat jego, zamieszkały w Świętochłowicach, otrzymał od niego list, pisany z Krakowa, w którym K. donosił swemu bratu, iż pełnił samobójstwo. Pogłoski te utwierdzone zostały ostatecznie faktem, jaki zdarzył się w parę dni po rzekomej samobójstwie. Mianowicie pod Krakowem fale Wisły wyrzuciły na brzeg zwłoki jakiegoś mężczyzny, w których rozpoznano rzekomo owego K. W związku z tem faktem umorzono dochodzenie przeciw K. Atoli w tej sprawie zaszedł sensacyjny zwrot. Jak się mianowicie dowiadujemy nadejść miał pod adresem jednego z krewnych list pisany przez Kamińskiego, w którym ten donosi, iż przebywa obecnie w Warszawie, gdzie zamierza przyjąć jakieś zajęcie.

W związku z powyższą sprawą wysłał śmy do kilku krewnych K. naszego współpracownika, gdzie zdołaliśmy przekonać się o prawdziwości tych pogłosek

## Sijacka awantura w Krakowie

Józef Nalepa, lat 36, zam. w Krakowie, przy ul. Lenartowicza 14, i Adam Siwek, lat 25, zam. w Bronowicach Wielkich, wyszli ze szynku przy ul. Pawiej mocno podchmieleni. W drodze do domu kumortrzy pokłócili się ze sobą, a wreszcie pobili. Nalepa znalezionym drągiem uderzył Siwkę po głowie, raniąc go dotkliwie, a sam zaś również wyszedł z walki mocno pobity.

## Krowa straszyła wieśniaka pod Krakowem

W miejscowości Borek Szlachecki pod Krakowem zdarzył się niecodzienny tragiczny wypadek, zakończony śmiercią wieśniaka. Oto, niejaki Antoni Lotka, prowadził swą krowę do handlarza. W drodze krowa zaczęła brykać i wywróciwszy Lotkę, straszyła go do tego stopnia, iż nieszczęśliwy po godzinie zmarł.

## Prowokacyjne zachowanie się Niemca-dyrektora Zakładów Ceramicznych „Bonarka” pod Krakowem

7 bm. w Zakładach Ceramicznych „Bonarka” w Łagiewnikach pod Krakowem doszło wśród robotników do silnego wzburzenia, a nawet czynnego zareagowania wobec tamt. dyrektora. Dyrektorem technicznym zakładów

jest Niemiec, August Bauman, który wobec pracowników Polaków jest bardzo surowy, stosuje najrozmaitsze kary, przytem często bije ich i przezywa „ty polska świnia”.

Krytycznego dnia, podczas gdy

butny ten hitlerowiec zaczął sztydzić z podwładnych w brutalny sposób, rozgoryczeni robotnicy wywieźli p. Baumana na taczkach z terenu fabrycznego, krzycząc: „Precz z Niemcem. precz z Hitlerem”.

# JAN TADEUSZ HRABIA KLIMCZOK

## WÓDZ ROZBÓJNIKÓW ŚLĄSKICH

317)

### STRESZCZENIE POCZĄTKU POWIEŚCI.

Jan Tadeusz, hrabia Klimczok z Bielska pozbawiony majątku i nazwiska przez oszusta Lubara uciekł w góry z postanowieniem, że będzie tępił złych, a bronił pokrzywdzonych. Klimczok dobrał sobie towarzyszy i utworzył z nimi bandę rozbójniczą która swoją siedzibę miała w pobliżu malowniczej doliny Bystrej. W jakimś czasie później Lubara szantażował tego towarzysza z czasów odsiadywania kary więzienia w Ameryce — Watson. Wtedy Lubar zamordował go w pewnej karczmarce, a zwłoki wrzucił do studni. Karczmarzowi natomiast oświadczył, że Watson w nocy wyjechał

\*

Podpadające i hałaśliwe postępowanie pana Watsona zawsze było mi wstrętne. Nie bardzo było mi więc przyjemnie, gdy mnie przyjechał odwiedzić w moim pałacu.

— Łatwo to zrozumieć, — skinął karczmarz na znak potwierdzenia. — Taki dostojny i dobrze wychowany człowiek, jak pan hrabia!

A potem to dziwaczne upodobanie zabawiania się z lekkomyślnymi i zdroźnymi kobietami!

Jestem przekonany, że pan hrabi przyjechał tu umyślnie, aby Amerykanina w przyzwoity sposób usunąć!

Szymon Lubar zgadzał się na takie zdanie obojętnie.

— Oczywiście. Cieszę się, że jesteście do tego stopnia dowcipni i od razu pojęliście moje zamiary.

Zresztą mam od pana Watsona polecenie, abym zapłacił za niego rachunek, o ile dotąd nie został uregulowany.

Zeszła noc podzielała mi trochę na nerwy, chciałbym więc jaknajprędzej dostać się do domu. Czy zresztą nie słyszeliście, jak pan Watson odjechał?

Karczmarz potrząsał głową przecząco.

— Nic nie słyszałem.

Szymon Lubar uśmiechnął się.

— W takim razie macie sen twardey i zdrowy, którego wam trzeba powinszować, bo podczas odjazdu było dosyć hałasu i wrzawy!

— Może dlatego spałem tak twarde, że byłem bardzo znużony. Mogę panu zaręczyć, jasnie panie hrabio, że z Amerykaninem mieliśmy sporo pracy!

Tymczasem zaczął karczmarz ze stawiać rachunek.

Właśnie go skończył i podał Szymonowi Lubarowi z niskim ukłonem, gdy drzwi otworzyły się z łoskotem.

Do izby wpadł parobek karczmarza.

W rękę trzymał jakiś mały przedmiot.

— Patrz pan, co znalazłem!

Przedmiotem, który trzymał w rękę i podał karczmarzowi był złoty zegarek.

Szymon Lubar na widok zegarka stał się trupio bladym.

Poznał on natychmiast, że zegarek należał do jego ofiary.

Karczmarz oglądał zegarek na wszystkie strony.

— No, no, — powiedział, potrząsając głową. — Przecież to zegarek Amerykanina.

To zegarek, który wybija godziny. Pokazywał mi go wczoraj. Gdy nacisnę na sprężynę, wybija godziny i minuty z całą dokładnością.

Gdzie go znalazłeś?

— Tuż przy studni, panie, — odpowiedział parobek. — Wogóle jest tam cała ziemia wydeptana i wzruszona.

Wydaje się, jak gdyby tam kto leżał i wił się po ziemi.

Szymonowi Lubarowi zabrakło tchu w piersiach.

W uszach miał szum i dzwonienie. Wśród tego szumu głosy parobka i karczmarza brzmiały, jak gdyby dolatywały z wielkiej oddali.

— To bardzo dziwna rzecz — mówił gospodarz. — Patrz tylko, szkło jest pęknięte, a kapsułka zupełnie zgięta.

Szymon Lubar ledwie trzymał się na nogach.

Co za nieostrożność z jego strony, że nie szukał także dokoła studni śladów po swej nocnej zbrodni!

Zapewne wypadł zegarek z kieszonki i oderwał się od łańcuszka, gdy Lubar usiłował wciągnąć trupa na krawędź studni.

Przez ucisk ciała pękło szkło i zgięła się kapsułka.

Co wreszcie począć z tym zegarkiem? Czy nie chciałby pan hrabia zabrać go z sobą?

Szymon Lubar zgodził się na to.

— Tak będzie najlepiej. Zapewne mój przyjaciel spostrzegł już, że zgubił swój zegarek i napisze do mnie po niego. W takim razie odeślę mu go odwrotnie.

To powiedziawszy, schował zegarek do kieszeni.

Potem wyjął sakiewkę i wcisnął ucieszonemu parobkowi złoty pieniądz w rękę.

— Oto nagroda za twoją uczciwość, przyjacielu! — A teraz, panie gospodarzu, — mówił, zwracając się do karczmarza — proszę o rachunek!

Gospodarz myślał zapewne, że najwięcej szacunku okaże dostojnemu gościowi, gdy mu policzy podwójne ceny.

Szymon Lubar mimo to ani się nie

do siebie. — Po nim, ani po Watsonie, o którego nikt się nie troszczy, nawet kur nie zapieje.

Czy Lubar mylił się, lub czy też sądził słusznie? Czy wieczna sprawiedliwość miała być zdeptaną?

O tem przekonamy się później!

### CLXI. ŚCIGANA.

Było to szczęściem dla Klementyny, że ani Szymon Lubar, ani też Watson nie słyszeli cichego jęku, jaki wydarł się z jej piersi, gdy podsluchiwała pod drzwiami.

W owej nieszcześnie chwili była tak przerażona, że ledwie trzymała się na nogach.

Gdyby zaś mężczyźni byli wyszli z pokoju i zbadali przyczynę szelestu, nie byłaby zdolna do ucieczki.

Cóż było powodem, że nieszcześnie Klementyna tak strasznie się przejęła?

Czy przyczyną jej trwogi było spostrzeżenie, że Szymon Lubar, jej wróg nienawistny, znajdował się z nią razem w tym samym domu?

Prawda, że ta pewność krew ścinała jej w żyłach.

Bo gdyby wpadła w ręce Szymona Lubara, musiała zginąć. O tem była przekonana.

Lecz przeświadczenie to, nie było jedyną przyczyną jej strachu.

Przejmowały ją zgrozą także podsłuchane słowa, które szaloną jej trwogę zmieniły w bezkresną rozpacz.

Bo Klementyna stanęła pod drzwiami właśnie w tej chwili, gdy Watson skłamał, jakoby go ograbił Klimczok. Usłyszała też odpowiedź Szymona Lubara, który drwił sobie z kłamstwa Watsona, twierdząc, że Klimczok już umarł, zamordowany przez księcia.

Taka wiadomość spadła, jak grom na Klementynę. Serce jej z bólu na chwilę bić przestało.

Teraz miała Klementyna pewność, której dotąd niedowierzała. Teraz dowiedziała się z ust Szymona Lubara, że nigdy już nie powinna liczyć na to, że jeszcze kiedykolwiek zobaczy się z ukochanym na tym świecie.

Panie Boże, cóż to za okropna nowina!

Wtedy głośno załkała. Cóż ją obchodziło w tej chwili, że mogła wpaść w ręce swojego śmiertelnego wroga.

Bo jeżeli Klimczok nie zaliczał się już do żyjących, dla niej wszystko przepadło, a życie nie miało dla niej najmniejszego uroku.

Lecz później jednak pomyślała znowu o sobie samej, o upokarzającym poniżeniu, na jakie się narażała, i o śmierci, która ją niechybnie czekała, gdyby Szymonowi Lubarowi miała wpaść w ręce.

Chciała uciekać. Lecz strach, że szelest mógł ją zdradzić, przykuwał ją do miejsca.

Drżąc z trwogi na całym ciele, mimo swą wolę nawet stała się świadkiem rozmowy, jaka się toczyła między obu mężczyznami.

Słowa, jakie usłyszała, wzbudzały w niej tem większą jeszcze trwogę, jaką zawsze dotąd odczuwała przed Szymonem Lubarą.

Wprawdzie nie usłyszała wiele nowego.

Bo, że przeszłość człowieka, którego narzucono jej na męża, była ciemną, o tem zawsze była przekonana.

(Ciąg dalszy nastąpi).



...zrozumiała, co oznaczała wzniesiona ręka Lubara.

Lubar oprzytomniał dopiero, gdy usłyszał głos karczmarza.

— Co pan powie na to, jasnie panie hrabio? — Lecz na Boga, cóż to się panu stało, że tak zbladłeś?

Szymon Lubar musiał rzeczywiście usiąść na krzesło.

— To nic, to już przechodził! To tylko po tem winie. Nie jestem przyzwyczajony do nocnych pijatyk.

Lecz, pokażcie mi tylko ten zegarek.

Wziął zegarek do ręki.

— Naturalnie, to zegarek Watsona — powiedział Lubar, przyjrawszy mu się uważnie. — Oto macie dowód, do jakiego stopnia mój przyciel miał w czubie.

Gdy go bowiem odprowadzałem do powozu, upadł tuż przy studni.

Bo uparł się, że koniecznie jeszcze musi napić się wody.

Miałem wiele mozołu, zanim go znowu postawiłem na nogi, szczególnie, że się przemocą opierał.

W końcu musiałem użyć nawet siły. Łatwo więc być może, że przy mocowaniu się, zegarek oderwał się od łańcuszka i upadł na ziemię.

Pewnie nie zauważyłem tego i później przez nieuwagę nadepnąłem na zegarek.

Wyjaśnienie to przyjął karczmarz w dobrej wierze.

— Tak było z pewnością — powiedział. — Okropna to rzecz, gdy się człowiek upije, jak niestworzenie Boskie. W takim stanie wydarzyć się mogą jeszcze gorsze rzeczy,

skrzywił, tylko natychmiast wyliczył dość pokaźną sumę na stole.

Dlaczegożby nie miał tego uczynić?

Przekonanie, że pozbył się już Watsona i że odtąd nie będzie już miał żadnego zdrajcy swej przeszłości, warte było tej drobnej ofiary.

A ofiara była tem mniejszą, jeżeli miało się na względzie, że Lubar oszczędził wielką sumę, którą musiałby wypłacić Watsonowi, gdyby go nie był zamordował.

Będąc już przy drzwiach, odwrócił się jeszcze raz.

— Prawda — powiedział. — Nie ledwie byłbym zapomniat. W podpiętym stanie pan Watson miał wczoraj w nocy nieszczeście, że zrzucił z stołu kałamarz i wylał atrament na kobierzec.

Oto trzydzieści guldenów odszkodowania.

Karczmarz ucieszył się bardzo, że za starą szmatę, która nie zasługiwała nawet na nazwę kobierca, otrzymał tak znaczną sumę pieniędzy.

Cmokając ustami, zgarnął pieniądze do kieszeni i szastając nogami, wśród głębokich ukłonów odprowadził dostojnego gościa do powozu.

Drzwiczki stuknęły, a powóz ruszył z miejsca.

Oparty na poduszkach powozu, Szymon Lubar odetchnął z uczuciem ulgi, że wreszcie wy dostał się z miejsca ohydnej swojej zbrodni.

— Czuj mój przepaść w otchłani wiecznego zapomnienia! — mrucał

# Oczy Niemiec zwrócone na Wschód

## Specjalny charakter uniwersyteckiego w Królewcu

Z Berlina donoszą:  
W dążeniu do rozbudzenia w najszer-  
szych warstwach inteligencji niemieckiej  
zainteresowania dla spraw niemieckiego  
wschodu oraz zagadnień wschodnich wo-  
zole, rząd Rzeszy postanowił nadać uni-  
wersytetowi w Królewcu charakter uczel-  
ni, poświęconej specjalnie badaniom tych  
zagadnień. Według projektu ustawy, któ-  
rą w najbliższym czasie wyda minister-  
stwo oświaty, kandydaci, ubiegający się  
o wyższe stanowiska państwowe, będą  
musieli w przyszłości wykazać się przy-  
najmniej jednym semestrem studiów na

uniwersytecie w Królewcu. Poza tem  
projektowane jest utworzenie w Kwidzy-  
niu instytutu wychowania narodowo-so-  
cjalistycznego, przez który przejść będą  
musieli wszyscy działacze partii hitlerow-  
skiej.

## Posiedzenie Sejmu Rzplitej wyznaczono na poniedziałek 11-go bm.

Z Warszawy donoszą:  
Posiedzenie Sejmu wyznaczono na po-  
nedziałek na godzinę 4 popołudniu. Na  
porządku dziennym znajduje się 10 spraw,  
w tem 5 przedłożeń rządowych w sprawie  
kredytów dodatkowych, następnie projekt  
zmiany w ustawie o funduszu obrotowym  
reformy rolnej, ustawa o oznaczaniu gra-  
nic nieruchomości ziemskich przy przebu-  
dowie ustroju rolnego, o oznaczaniu wy-  
robów wytwórczości polskiej, o umarza-

niu pożyczek udzielanych na odbudowę  
budynków zniszczonych lub uszkodzo-  
nych przez powódzie w roku 1927 i o za-  
łatwieniu zatargów zbiorowych między  
właścicielami nieruchomości miejskich a  
dozorcami domowymi w województwie  
Poznańskim. Prawdopodobnie między  
wnioskami poselskimi, zgłoszoną jak  
zwykle pod koniec posiedzenia, wpłynię  
także wniosek B. B. w sprawie zmiany  
konstytucji.

## Gen. J. Haller Przybył do Nowego Jorku

W dn. 5 bm. przybył do Nowego  
Jorku statkiem „Kościuszko” z Gdyni ge-  
nerał broni Józef Haller. Zasłużonego ge-  
nerała witali w porcie przedstawiciele  
Związku Narodowego polskiego, Stow.  
Weteranów Armii Polskiej, Sokola, Zje-  
dnoczenia rzymsko-katol. i „American  
Legion”. Generałowi towarzyszyli w dro-  
dze prezes Stow. Weteranów A. P. p.  
Franciszek Dziób i red. Stan. Palaszew-  
ski.

General Józef Haller, jak wiadomo,  
pojechał do Ameryki w celu organizo-  
wania na szerszą skalę pomocy finanso-  
wej dla inwalidów armii polskiej, którzy  
walczyli pod jego dowództwem we Fran-  
cji i w Polsce.

## Ważne dla bezrobotnych

Z Warszawy donoszą:  
Minister opieki społecznej wydał za-  
rządzenie, zmniejszające liczbę dni pracy,  
potrzebnych dla uznania bezrobotnych w  
kategorji t. zw. robotników sezonowych,  
za podlegających prawu do otrzymywa-  
nia zasiłków. Ustawa o ubezpieczeniu na  
wypadek bezrobocia wymaga pracowania  
przez 26 tygodni, przyczem za tydzień  
liczy się 6 dni pracy. Obecnie w stosun-  
ku do robotników sezonowych, placących  
4-procentową składkę, zmniejszono ilość  
dni w tygodniu do 4, tak, że ogółem muszą  
oni wykazać się 104 dni pracy.

## Na wolność

Polityczny kierownik policji zarządził  
uwolnienie z obozów koncentracyjnych  
przeszło 500 aresztowanych. Z obozu kon-  
centracyjnego w Dachau wypuszczono  
około 400 więźniów, którzy przez cały  
czas swego pobytu „sprawowali się wzor-  
owo”, a więc dają podstawę do przypu-  
szczeń, że nie będą występować przeciw-  
ko obecnemu rządowi.

## Humor

**DOWÓD.**  
— Mój mąż już mnie  
nie kocha — biada pani  
Marja.  
— Skąd wiesz o tem?  
— pyta przyjaciółka.  
— Wyobraź sobie  
wyjechał w zeszłym ty-  
godniu samolotem, a po-  
wrócił wczoraj poła-  
ciem.

**U LEKARZA.**  
Doktor długo badał  
pacjenta, wreszcie o-  
rzekł:  
— Palenie panu szko-  
dzi, pan się musi ko-  
niecznie odzwyczaić.  
— Ale panie doktorze  
oponuje pacjent —  
w moim wieku ja już  
od czterdziestu lat palę,  
myślę, że już jest za-  
późno!  
— O nie! Na to nie  
jest nigdy za późno!  
— Jeśli tak? Więc  
mogę zacząć jeszcze z  
dziesięć lat!

**POCHLEBCA.**  
Ona: — Pańskie  
odwiedziny pochleb-  
ia mi, ale niestety mu-  
szę odmówić bo nie sa-  
dze, żebym mogła pana  
uszcześliwić.  
On: — Czemu nie?  
Pani przecież wie jak  
mają być wymagane

czyła, chociaż się przeciw niej bronili wszystkimi  
siłami?

Czy nie było jego obowiązkiem zwalczać tę sła-  
bość i nie poddawać się dłużej uczuciu, które osła-  
biało jego energię?

— Klaro! — zawołał do pokojówki surowo.

W jednej chwili rozmowa umilkła.

Olga odwróciła się przerażona w kierunku  
drzwi. Z twarzy jej zniknęła ostatnia kropla krwi,  
gdy ujrzała w nich Janusza.

Wyraz jego twarzy nie pozwolił jej wątpić w to,  
że słyszał całą jej rozmowę z dziećmi.

Podniosła się z wahaniem.

— Czego sobie pan hrabia życzy?

Słowa te wypowiedziała drżącym głosem i spoj-  
rzała na niego z trwogą, jakby popełniła wielkie  
przestępstwo.

I dzieci nie miały odwagi ruszyć się z miejsca.  
Janusz czuł, że słabość znowu go opanowuje.  
Ale przymusił się do obojętności.

— Proszę iść za mną!

Odwrócił się i chciał iść dalej, ale zaraz za  
pierwszym krokiem zachwiał się.

Olga musiała go wesprzeć i prowadzić.

Dreszcz ją przebiegł, gdy poczuła jego dotknię-  
cie, gdy po tak długim czasie ręka jej spoczywała  
znowu w jego dłoni.

Gdyby nie był niewidomym, zauważyłby, jak  
młodej kobiecie spływały po twarzy gorące łzy,  
podczas gdy ostrożnie i z największą troskliwością  
prowadziła go do jedego gabinetu.

## Torpedowiec uszkodził się własną torpedą

Ze Sztokholmu donoszą:  
W pobliżu zatoki Hanö wydarzył się  
niezwykle rzadki wypadek. Kontrtorpe-  
dowiec szwedzki „Klara-Ugla” został  
uszkodzony torpedą. Statek wyrzucił tor-  
pedę, która wskutek wadliwego kąt od-  
strzału, zmieniła kierunek i uszkodziła  
przód torpedowca.

## Atak lotniczy na miasto Czau-Czun

Z Szanghaju donoszą:  
W ciągu czwartku rządowe wojska chiń-  
skie ponowily atak lotniczy na stanowiska  
wojsk zbuntowanych. Samoloty zbombardo-  
wały miasto Czau - Czun, niszcząc wszystkie  
większe budynki, oraz węzeł kolejowy. — 15  
osób zostało zabitych

## Skazanie dyrektora defraudanta

Izba karna berlińskiego sądu krajowego po  
5-dniowej rozprawie skazała dyrektora pań-  
stwowego fabryki porcelany dr. Moufanga na  
6 miesięcy więzienia za sprzeniewierzenie.

## Roosevelt potępił samosady

Jak donoszą z Waszyngtonu, prezy-  
dent Roosevelt w jednym z przemówień,  
zajął zdecydowane stanowisko przeciwko  
powtarzającym się w ostatnich dniach co-  
raz częściej wypadkom samosady w St.  
Zjednoczonych i podkreślił, że rząd nie  
uniewinni ani wysokich, ani niższych urzę-  
dników, którzy ponoszą bezpośrednio lub  
pośrednio winę wypadków.

## Profesor-hitlerowiec

Władze uniwersytetu wiedeńskiego wszczę-  
ły dochodzenia dyscyplinarne przeciwko pro-  
fesorowi ekonomji i socjologii. — Otmarowi  
Spannowi. Dochodzenie to zostało spowodowa-  
ne faktem, że prof. Spann występował w  
swoich wykładach przeciwko rządowi Dollfus-  
sa i wypowiadał się w duchu ideologii hitle-  
rowskiej.

którego córka potem pracowała w „At-  
lanticu” i do osk. Jachimczaka.

Świadek opowiada dalej, że kiedy fir-  
mie podwyższono dzierżawę za dźwigi,  
dyr. Mosiewicz posłał go z interwencją  
do wicedyr. Izby Przem. Handlowej i  
członka Rady Interesantów Portu w Gdyni  
p. Kawczyńskiego. Kiedy dzierżawne  
obniżono, Bartzak rzekł do Mosiewicza:  
„Jednak moja interwencja pomogła”. Na  
to otrzymał odpowiedź: „Pan jest jeszcze  
bardzo naiwny; nie pańska interwencja,  
ale pomogło moich kilka tysięcy złotych.”

TU WYCIĄCI

— 200 —

— 197 —

## Interesujące liczby z procesu lipskiego

W związku z zamknięciem postępowania dowodowego w procesie o podpalenie Reichstagu, prasa ogłasza szereg interesujących cyfr dotyczących procesu. Dotychczas trybunał odbył 52 rozprawy, na rozprawach tych przesłuchano 250 świadków przybyłych z Niemiec, Rosji, Bułgarii i Francji. Przebieg rozpraw utrwałono na 7 tys. płyt gramofonowych. — Protokoły stenograficzne obrad obejmują około 10 tys. stron pisma maszynowego. Płyty przechowane będą w archiwach państwowych

## Z taczką po... nauczyciela

Charakterystyczna rzecz wydarzyła się w Rzędzinach koło Tykocina. Przyjechał tam na wizytację tamtejszej szkoły powszechnej inspektor szkolny z Białegostoku. Miejscowa ludność, dowiedziawszy się o obecności inspektora, ustawiła przed szkołą taczkę, wysłaną sianem. Taczkę ustawiono koło samochodu inspektora, a ludność, w liczbie przeszło 150 osób, oczekiwała jego wyjścia.

Gdy przed szkołą zjawili się inspektor i zdziwiony nieoczekiwanym zbiegowiskiem zapytał, o co chodzi, ludność odpowiedziała, że postanowiono wywieźć taczka kierownika szkoły Muszakiewicza, na którego złożono wiele skarg, jednak bezskutecznych. Inspektor przyrzekł ludności, że przeniesie Muszakiewicza.

Zamiast jednak Muszakiewicza, przeniesiono ogólnie szanowaną nauczycielkę p. Lapińską.

## Najkosztowniejszy

proces kryminalny w Polsce

Władze sądowe dokonały bardzo ciekawych obliczeń, ile kosztowały ostatnie znane procesy w Polsce.

Obliczono, że proces brzeski przez wszystkie instancje kosztował około 50.000 zł., proces o zajścia z dnia 14-go września — jedną piątą tego, bo tylko 10.000 zł.

Najkosztowniejszym procesem był jednak proces kryminalny Gorgonowej, którego koszty wyniosły około 100.000 zł.

## Psy zażryły bezdomną kobietę

Donoszą z Warszawy: Straszny wypadek wydarzył się w środę w nocy na terenie parku Zygmunrowskiego na Prądze. Na noc dozorca wpuszczając do zamkniętego parku kilka psów-wilków, które pilnują ogrodu przed złodziejami.

Około godz. 2 w nocy, jednego z dozorców zaalarmował straszny krzyk kobiety, wzywającej pomocy.

Dozorca przy pomocy kolegów rzucił się na poszukiwanie. Jakoż w jednej z bocznych alejek ogrodu znaleziono strasznie poszarpaną przez psy kobietę, którą niezwłocznie przeniesiono do kancelarii.

Wezwany lekarz Pogotowia stwierdził liczne głębokie rany kłose całego ciała i w stanie bardzo ciężkim przewiózł do szpitala Przemienienia Pańskiego.

Poszarpaną przez psy jest 38-letnia Helena Śliwińska (bezdomna), która najwidoczniej chciała noc spędzić w zamkniętym parku, a nie wiedziała o niebezpieczeństwie, grożącym ze strony złych psów.

# Wielka afera oszukańcza w Krakowie

## Falsyfikaty sprzedawano za oryginalne dzieła znanych malarzy

Z Krakowa donoszą:

Od dłuższego czasu, do zamożniejszych domów w Krakowie przychodził pewien osobnik,

oferując kupno obrazów malarzy polskich, jak Jacka Malczewskiego itd. Osobnik ów zachwalał swe obrazy jako „najautentyczniej-

sze”, to też wiele osób, nie znając się na malarstwie, chętnie wykorzystywało „okazje”.

Wyszło jednak na jaw, że obrazy te są falsyfikatami i w związku z tem aresztowano sprzedawcę tychże, malarza Kazimierza Woleka i rysownika Jana Czarnuchowskiego obywateli z Krakowa.

Dochodzenia wykazały, że Czarnuchowski sam te obrazy wykonywał przez kopjowanie, podpisując je nazwiskiem Malczewskiego itd., zaś Wolek sprzedawał je po domach prywatnych.

Zakwestjonowano trzy obrazy, jako dowody rzeczowe.

# Oko 25<sup>Gr</sup>

TYGODNIK  
ILUSTROWANY  
OKO ŚWIATA

## NOWY CIEKAWY 16 NUMER

JUŻ SIĘ UKAZAŁ I PRZYNOSI

Bogaty dział ilustracyjny, interesujące opowiadanie o tem, jak to ludzie hodują już owce 8 tysięcy lat. — Przegląd polityczny „Na świecie i w kraju” oraz tygodniowy skorowidz zdarzeń politycznych. — Niezmiernie ciekawe dane o ciele ludzkim. — Dowcipy feljeton o... dowcipie szkockim — Świeższe karykatury „hodowlane” Grusa. — Rewelacyjny reportaż o najwspanialszej dzielnicy New Yorku, ilustrowany niezmiernie ciekawymi zdjęciami. — Panie znajdą interesujące nowości w dziedzinie mody oraz rady jak i co można sobie zrobić z włóczki. — Sensacyjny ilustrowany reportaż filmowy „S. O. S. Góra lodowa!” Dalszy ciąg 2-ech ciekawych powieści „Krzyż przeciw sercu” i „Narzęczona skazańca”. — „Oczko” z ślicznymi bajkami, obrazkami, i radami dla naszych małych Czytelników. — Dodatek rozrywkowy, tygodniowy reportaż tygodniowy ilustrowany „Co Oko widziało” i wiele różnych ciekawych rzeczy.

KUP ZARAZ!

TYLKO 25 GROSZY

## 458-tysięczna rzesza dzieci pozbawiona nauki

W czwartek pod przewodnictwem premiera Jędrzejewicza rozpoczęły się w Warszawie obrady Państwowej Rady Oświecenia Publicznego.

Zebrań zagał premier, wygłaszając przemówienie, w którym przedstawił zarys spraw

wykonanych w zakresie oświaty w ciągu roku sprawozdawczego. Omawiając reorganizację administracji szkolnej, premier zwrócił uwagę, że poprzez reorganizację inspektoratów przeprowadzona będzie jednolita administracja szkolna. Zatarte pozostaną różnice dziel-

nicowe, pozostałości po trzech obcych systemach.

Omawiając szkolnictwo powszechne, premier stwierdził wysoki nauczycielstwa i władz szkolnych, a także społeczeństwa, dzięki którym powierzchnia izb lekcyjnych w Państwie zwiększyła się w roku 1932-33 o 53.000 metrów kwadratowych, a w roku bieżącym o 80.000 metrów kwadratowych w stosunku do roku poprzedniego. Liczba uczniów w szkołach przy tej samej ilości etatów nauczycielskich zwiększyła się o 6 proc., a stopień realizacji powszechnego nauczania w tych warunkach wynosił 90,7 proc. (bez Śląska). Przy całym jednak wysiłku administracji szkolnej i nauczycielstwa nie udało się uniknąć, że około 458.000 dzieci pozostało poza szkołą.

TU WYCIĄC!

— 198 —

Chciał słuchać tego głosu z bliska, zupełnie z bliska i napawać się jego uroczym dźwiękiem.

W tej chwili zapomniał o całym swym gniewie i nienawiści.

Myśli jego zwróciły się w przeszłość. Przed oczyma jego duszy wyloniła się uboga izdebka, w której do niedawna mieszkał.

Widział Olgę, jak klęczała przy łóżeczku dzieci i mówiła z niemi wieczorną modlitwą.

„Aniele Boży, Stróżu mój, ty zawsze przy mnie stój...”

Lecz cóż to?

Janusz, który posuwając się bez hałasu po grubym dywanie, podszedł aż pod pokój dziecinny, przystanął.

Pokojówka Klara wypowiedziała właśnie te same słowa, a Zosia powtórzyła je za nią.

Czy to był prosty przypadek?

Tak być musiało. Przecież tę modlitwę powtarzały setki tysięcy ust na całym świecie.

Dlaczego Staś i Zosia mieliby dzisiaj odmawiać inną modlitwę, niż tę, której ich uczyła matka?

Ach, ale w tej chwili szczeniobitanie dzieci zdało się nieszczęśliwemu człowiekowi pozdrowieniem, które mu przesyłała odrażona żona.

Słowa modlitwy widocznie zastanowiły dziewczynkę.

— Klaro — rzekła. — jeżeli ja pójdę do nieba, to zobacz moją kochaną, dobrą mamusię?

Nastąpiła krótka cisza. Widocznie pokojówka namyślała się nad odpowiedzią.

— Tak, Zosienko — rzekła wreszcie, a słuchającemu zdawało się, że głos jej brzmi niepewnie, —

— 199 —

Ale dlaczego chcesz koniecznie zobaczyć mamusię teraz, kiedy będziesz miała inną?

— Ja nie chcę nowej mamy! Ja chcę moją mamusię! Moja Klara, ja będę zawsze kochała Bożę i będę się dużo modliła.

Janusz przestraszył się prawie energii, z jaką mała wypowiedziała te słowa.

I Staś wniósł się teraz do rozmowy.

— Ciocia Sydonja nie jest naszą mamą. Nasza mamusia zawsze nas kładła do łóżeczka. Tak robią wszystkie mamusie. Prawda? Dopóki mamusia nie wróci, to ty będziesz naszą mamusią, dobrze?

— O ty kochanie moje najłodsze! — ozwała się Olga. — A chciałbyś, żeby mamusia wróciła?

— O tak. A jak ona do nas nie przyjdzie, to ja pójdę do niej, do nieba. Powiedz Klara, dlaczego mamusia odeszła od nas? Czy dlatego, że tatuś był wtemczas taki strasznie zły na nią?

Janusz poczuł, że mu krew uderza do głowy.

— Może, moje dziecię — ozwał się znowu głos Klary. — Módl się więc do Bożi, żeby tatuś nie gniewał się na mamusię, by znowu mogła wrócić do was.

Prawda Stasięku, prawda Zosiu, że to byłoby bardzo pięknie?

Rozmowa została nagle i szorstko przerwana.

To Janusz położył jej koniec.

Cóż on uczynił? Czy słowa pokojówki nie były obrazą jego narzęczonej? I on przysłuchiwał się im spokojnie?

Czy mógł pozwolić na to, by ta dziewczyna sączyła w duszę dzieci truciznę, która i jego serce to-

## Humor

DOBRY PSYCHOLOG.

— Jesteś dosyć silny aby moc pracować, czemu zatem żebrzesz?

— A pani jest dosyć piękna aby być gwiazdą filmową, dlaczego więc siedzi pani w kuchni?

RADA ROTSZYLDA.

Pewien mały bankier żalił się przed baronem Rotszyldem, że ktoś wniósł mu jest 10.000 franków i nagle wyjechał nie pozostawwszy mu na to żadnego dowodu.

Na to odparł Rotszyld:

— Napisz pan do niego aby ci natychmiast zwrócił te 50.000 które ci jest dłużny.”

— Ależ on mi winien tylko 10.000.

— Oczywiście! on to panu też napisze, zatem będziesz miał w ten sposób pożądaną dowód w rękę.

SPORT.

— Jakim sposobem pan skaleczył nogę? Czy pan gra w piłkę nożną?

— Nie panie doktorze, ale w brydża i moja żona nieraz daje mi małe wskazówki pod stołem.



**Redakcja pisma**

upr. prosí, aby wszelkie notatki, artykuły i sprawozdania, przeznaczone do umieszczenia w prasie,

nie były adresowane na nazwiska naszych współpracowników, lecz: dla Redakcji „7 GROSZY“ KATOWICE, ul. Sobieskiego 11.

**Eksport cukru przez port gdyniński**

W obawie przed nadchodzącą zimą i co za tem idzie, zamrożeniem Wisły, cukrownie starały się najwcześniej przetransportować cukier do Gdyni, co uwydatniło się dążeniem ożywieniem w eksporcie tego produktu.

Cukier, jaki tu nadchodził, ładowany jest częściowo na statki, częściowo zaś do magazynów. W listopadzie przywieziono do Gdyni 9.880 ton, a wywieziono na 3 statkach 6.363 tonn.

**Dzwony z Betleem**

W roku 1932 radio amerykańskie porozumieniu z władzami radia angielskiego miało zamiar transmitować w wigilijny dzwonek z Betleem, z powodu jednak różnych trudności, musiało z zamiaru tego zrezygnować. W międzyczasie dzięki interwencji angielskiego urzędu kolonialnego i wysokiego komisarza Wielkiej Brytanji w Palestynie trudności te zostały usunięte, to też w tym roku radioodbiornicy angielscy i amerykańscy będą mogli słuchać w wigilijny dzwonek z Betleem z miejsca narodzin Zbawiciela świata.

**Grób powstańca polskiego na obcej ziemi**

Na cmentarzu frankfurckim — jak już donosiliśmy krótko — odnaleziono grób 20-letniego zmarłego w r. 1832 porucznika artylerji polskiej warszawianina Ludwika Langego. Z ksiąg parafjalnych, urzędu cmentarnego wynika, że śp. Lange po zdobyciu przez Rosjan Warszawy, musiał z wieloma innymi Polakami emigrować. W drodze do Francji ś. p. Lange zmarł i został pochowany w Frankfurcie.

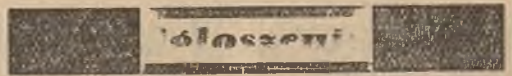
W archiwum miejskim w Frankfurcie znaleźć można wiele szczegółów, dotyczących wychodźstwa oficerów i żołnierzy armji polskiej po upadku powstania listopadowego. W czasie od połowy lutego do jesieni 1932 przeszło przez Frankfurt n/M ich około 9.000. Byli zupełnie bez środków, rząd pruski, w porozumieniu z rosyjskim, gdy wychodźcy ci odmówili wstąpienia do armji pruskiej, wywarł na Saksonję, Badenję i Wolne Miasto Frankfurt n/M. energiczny nacisk, by ich możliwie szybko dostawiono do granicy francuskiej pod Strasburgiem: powodem tego przynaglenia był bowiem — jak dowodzą akty — fakt, że opinja publiczna, zwłaszcza kół intelektualnych, była po stronie Polski, a oddawanie krwi za wolność było jako idea nie na rękę królowi pruskiemu i innym autokratycznym książętom Rzeszy. Żołnierze polscy dostawali podwojny i konwój, oraz, bez różnicy rangi, 1-go talara dziennie na nocleg i jedzenie, później mniej. Bieda była między nimi ogromna — akty archiwum miejskiego tutaj mówią o tem suchemi urzędowemi zwrotami wstrząsające szczegóły.

W rok później, w kwietniu 1833, miały w Frankfurcie n/M., jak wiadomo, miejsce rewolucyjne rozruchy, zmierzające do wywołania powstania w całych Niemczech dla wywalczenia konstytucji. Brali w nich udział przeważnie akademicy.

Frankfurcka insurekcja doprowadziła do zdobycia w mieście wartowni głównej i wartowni konstabłów, — szturmem na tę ostatnią dowodził pułkownik Michałowski, przybyły w tym celu z Strasburga. Insurekcje stłumiono, uczestnicy musieli się kryć. Michałowskiego ukrywali przyjaciele w pobliskim Friedbergu i w Morguncji, oraz pomogli mu do ucieczki. Miały potem miejsce długie polityczne procesy: za pomoc, okazaną Michałowskiemu, odpowiadał przed sądem szereg wysoko postawionych osób. Jeden z czołowych ówczesnych prawników, tajny radca dr. Bansa, nazywany „Ojcem Polaków“ był głównym oskarżonym.

Frankfurckie archiwum miejskie jest pozatem prawdziwą kopalnią szczegółów o przebiegu części armji polskiej po upadku powstania listopadowego przez Frankfurt n/M. do Francji.

W rocznicę powstania listopadowego członkowie konsulatu z konsulem generalnym p. Szczęsnym Zaleskim na czele udali się na grób ś. p. Langego, gdzie po krótkiej wspólnej modlitwie konsul złożył wieniec o barwach narodowych i wygłosił krótkie przemówienie. Uprzednio — z polecenia p. konsula R. P. został grobowiec ś. p. Langego odpowiednio odrestaurowany.



ELEGANCKIE pianino tanie sprzedam. Nie dzwela 3-5 otwarte. Dworzec Bogucice, ul. Krakowska 126 parter. 824

PIANINO kupia za gotówkę, Foks Slemianowice, Bytomska 57. 829

RESTAURACJA do oddania. Kaucja 1000 złotych, W. Hajduki, Plac Mickiewicza 8. Kuźnik. 4892d

**Notowania giełdy w Warszawie**

z dnia 7 grudnia 1933 r.  
Papiery państwowe:

4 proc. poz. inwestycyjna 103,50, 5 proc. poz. konwersyjna 52,00, 5 proc. poz. kolejowa 47,75, 4 proc. poz. dolarowa 49,20 — 49,50, 7 proc. poz. stabilizacyjna 54,38 — 54,25 — 54,50, 7 proc. L. Z. Państwowego Banku Rolnego 83,25, 8 proc. L. Z. Państwowego Banku Rolnego 94,00, 7 proc. L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25, 8 proc. L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 94,00, 7 proc. obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25, 8 proc. obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego 94,00, 4 i pół proc. L. Z. Ziemskie Kredytowe 45,00.

**Akcje:**

Bank Polski 81,00 — 80,75, Lipop 10,50 — 10,40, Starachowice 10,00 — 10,15.

**Dewizy:**

Belgia 123,75 — 124,06 — 123,44, Gdańsk 173,15 — 173,58 — 172,72, Holandia 358,18 — 359,08 — 357,28, Londyn 29,18 — 29,32 — 29,04, Nowy Jork 5,73 i pół — 72 — 5,75 — 5,69, Nowy Jork kabel 5,74 — 5,77 — 5,71, Paryż 24,86 — 24,95 — 24,77, Praga 26,44 — 26,43 — 26,49 — 26,37, Szwajcaria 172,45 — 172,58 — 172,02, Włochy 46,94 — 47,06 — 46,82, Sztokholm 150,75 — 151,50 — 150,00, Kopenhaga 130,50 — 131,15 — 129,85. Tendencja niejednołata.

**Waluty:**

Marka niemiecka nieoficjalnie 212,50, dolar prywatnie 5,63.

**Poznańska giełda zbożowa**

z dnia 7 grudnia 1933 r.

Ceny paritet Poznań.

Żyto 14,50—14,75, Pszenica 13,25—13,75, Owies jednolity 13—13,25, Jęczmień 695—705 gr 13,50—13,75, Jęczmień 675—695 gr. 13—13,25, Jęczmień browarowy 14,75—15,50, Mąka żytnia 65 proc. 20,75—21, Mąka pszenna 65 proc. 30—32, Ospa żytnia 10,25—10,75, Ospa pszenna 9,50—10, Ospa pszenna gruba 10,50—11, Rżepak zimowy 41—42, Groch Wilkoria 21—24, Groch Folgera 21—23, Gorzyczka 35—37, Mak młodszy 53—57, Ziemniaki fabryczne za kg. proc. 21 gr., Wyka latowa 15—16, Peluska 14,50—15,50, Makuch luty 19,50—20,50, Makuch rzepakowy 16,50—17, Makuch słonecznikowy 19—20, Sruno Soja 23—23,50, Koniczyna czerwona 170—220, Koniczyna biała 80—110, Koniczyna biała oduszczone 90—110, Seradela 13,50—15,50, Usposobienie spokojne.

**Tanio i dobrze kupisz tylko w tych firmach**

Cowary tekstylne, bieliznę i galanterję poleca na święta bardzo tanio  
**K. Stachowski**  
Rybnik, ul. Sobieskiego 7.

**Na gwiazdkę**  
kupuj tylko wyroby  
**SOBCZYKA z RYBNIKA**  
Fabryka pierników i keksów

KATOWICE ul. 3-go MAJA 11  
**R. Hoffmüller**  
Zegarki  
Zegary  
Biżuterja  
Warsztat reperacyjny

Ogłaszaj się tylko w „Siedmiu Groszach“

Przyjechał do Katowic tylko na 2 dni światowej sławy  
**Astrolog - Chiromanta**  
**WACŁAW PYFFELO**  
Zdumiewająco określa los życia każdego człowieka  
Przyjmuje osobiście od godz. 10-tej do 8 mej wiecz.  
Adres: Katowice Dworcowa 11 Hotel Central pok. 21

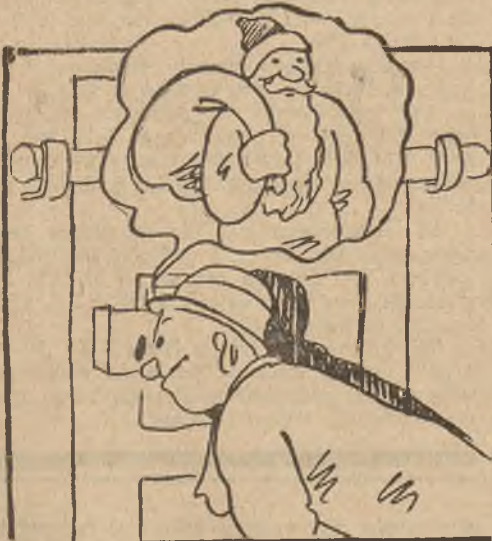


Na tegoroczną sorzedarz gwiazdkową zegarków, towarów złotych i srebrnych, wszystkich uprzejmie zapraszam. Ceny znacznie niższe.  
**Emil Stiller**  
Jubiler i zegarmistrz Katowice, 3-go Maja 38

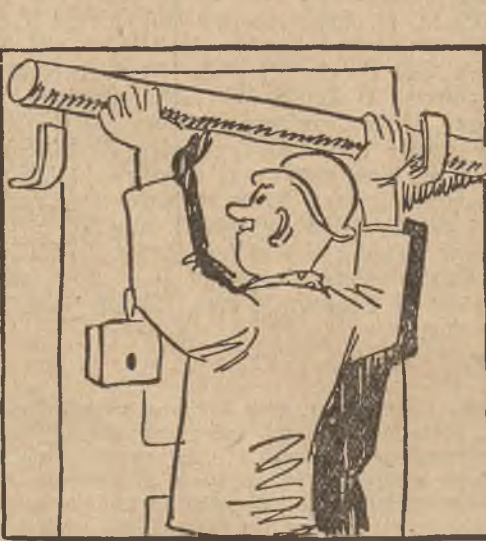


Uspokój nerwy. Dla chorych i drowcy „Mer diol“ jest prawdziwym dobrodziejstwem przy różnych dolegliwościach. Mer diol używają i cenią miłośnicy, bo wnoszą on do każdego domu pomoc i koję. Doskonale on jest do masażu do piel. ciała i ust i niezawodny, podr. i sporcie. Wszędzie do nabycia.

**Przygody bezrobotnego Froncka**



DO drzwi Froncka ktoś zapukał, więc ten czujność swoją zdważa, a gdy zajrzał był przez dziurkę, ujrzał w śieni Mikołaja.



Szybko przeto drzwi otwiera, gdyż wolał marzyć o podarku, a tymczasem nie wiedział, że poczuje nóż na karku.



Był to bowiem pan komornik, co to z ludzi skórę zdziera i za rozmaite podatki ostatni grosz też zabiera.



Wdzawszy szybko strój właściwy, wkracza wnet w Froncka mieszkanie i, choć Fronck się przeraził, zaczyna... urządowanie. (Ciąg dalszy nastąpi).

Miesięczna prenumerata „7 GROSZY“ wynosi zł. 2,31  
W kraju z przesyłką pocztową „ „ 2,31  
Przy zamówieniu w urzędzie pocztowym „ „ 2,41

**KONTO P.K.O. KATOWICE**  
**Nr. 301.746**

**CENNIK**  
**OGŁOSZEN**  
1 pole 35 x 67 mm. zł. 15 -  
Ogł. drobne 20 gr. za słowo